

Respostes a la ciutadania del regidor no adscrit al Ple de 30-7-2014

El senyor Giner:

Hi ha una altra intervenció que va també adreçada a tots els portaveus dels grups polítics, que fa la senyora María Sierra. Ella, amb aquest extens escrit que ens presenta, ha fet una sèrie de consideracions, i ha fet esment de determinades persones que ni són polítiques ni tenen cap càrrec aquí, a l'ajuntament. Per tant, el que voldríem, doncs, és obviar aquesta part, i aniríem directament al que es plantejava a nivell de les intervencions o preguntes dels grups. No voldríem intervenir, doncs, o fer esment o referència a persones en aquest sentit, que no són polítics en actiu en aquesta corporació. Per tant, me'n vaig al punt directament en què feia les preguntes, o en què demanava algunes respostes.

María Sierra

Ahora voy a hacer una petición, y veremos la buena voluntad de todos, incluso del partido que gobierna en este municipio. Tenemos una piscina descubierta donde los discapacitados no pueden acceder. Lo hacemos, con permiso del ayuntamiento, bajando con el coche desde el aparcamiento de La Baronda. Pero el terreno está sin asfaltar, y cuesta muchísimo llegar, cuanto más subir hasta el coche. Creo que asfaltarlo con hormigón no sería tan costoso, y facilitaríamos el acceso al que todos tenemos derecho. He pedido el flexo de la ducha de discapacitados el día 21 de junio, el día 4 de julio aún no estaba puesto. Los discapacitados no se podían duchar, el resto de ciudadanos sí. Son pequeñeces, pero importantes para el que no puede acceder a una ducha, y de nuevo discriminación, porque no se debería pedir, debería estar puesto. Tenemos muchas calles todavía que están inaccesibles para estas personas. El propio ayuntamiento tiene un escalón en la entrada. Pequeñeces no, necesidades de accesibilidad. Así hay muchas aceras todavía, que son más importantes que una hoguera o que fiestas, que cuestan mucho dinero, pero ahí sí estáis todos de acuerdo, ¿no?

Necesitamos una residencia para nuestros hijos. Todavía no he visto a nadie de la oposición hablando de ella, solo el PSC de Esplugues. Un día no estaremos y tenemos derecho a saber cómo quedarán nuestros hijos, pero claro, son nuestros, solo nuestros, y CIU y Esquerra la han echado atrás. Recogimos 4.000 firmas en una semana, y se entregaron a la Generalitat. Se firmó un convenio, se hizo el proyecto, pero su partido y Esquerra están tan ocupados en engañar al pueblo que no les interesa lo demás, y la han echado para atrás otra vez por falta de dinero.

Excusas hay para todo menos para los más desvalidos, pero sepan que detrás de estas personas estamos nosotras, madres con el coraje que a ustedes les falta. Trabajamos y lo hacemos con mucho sacrificio para que nuestros hijos tengan aquello por lo que ustedes deberían luchar:

bienestar. No pedimos subvención, y además ayudamos a otras entidades que necesitan material para los chicos discapacitados. No hacemos venta desleal, como se va diciendo por ahí, hacemos un rastrillo que tiene mucho trabajo y muchas horas, y un esfuerzo tremendo. Es más, es un mes intenso de no parar, y que nadie cobra nada. El pueblo lo agradece y colabora, y con ese dinero se compra material para rehabilitación, y se paga la rehabilitación. Se hacen donaciones a quien lo necesita. El año pasado fue a ASPRO CEAS, se les compró colchonetas, cuñas y material de fisioterapia por un valor de 1.000 euros. Este año el material ha sido para el casal de discapacitados, y se ha comprado una bicicleta motor med de rehabilitación que ha costado 3.500 euros, colchonetas, cuñas, rulos, pelotas, todo lo necesario, y que debería pagar la Administración, pero trabajamos y lo hacemos con gusto, porque quien nos conoce sabe lo que hacemos y los motivos. Espero este año contar con la colaboración de todos ustedes. Creo que pueden perder quince minutos y visitarnos.

AIDED ha conseguido temas importantes trabajando, y así seguiremos. Espero que tengan ustedes claro que comer cada día para todos, no solo para estos niños, es una necesidad, que hay familias que no pueden hacerlo diariamente, y que esos discapacitados tienen menos oportunidades que el resto de los chicos. Solo pido como madre y como representante de este colectivo sensibilidad y trabajo para mejorar sus vidas, que ya son bastante complicadas, y que ustedes utilicen el asiento que tienen dignamente, que visto lo visto hay quien debería sentarse en el suelo.

El senyor Pons:

“Bé, de fet, la carta planteja moltes qüestions. Em sembla que jo, simplement, de fet quan me la vaig llegir, el primer que vaig pensar és que el més oportú segurament seria seure amb l’equip de govern en aquest cas, i parlar directament aquestes qüestions, no?”

En qualsevol cas, és lícit que aquesta entitat hagi vingut al Ple a manifestar el seu descontentament amb les accions que fa l’oposició, evidentment, no?, però bé, simplement que possiblement ens haurem equivocat, doncs possiblement sí, perquè al final som humans i també ens equivoquem, no? Però en qualsevol cas, una política tan sensible com és la dels discapacitats, doncs home, també ha de tenir una especial cura i una especial atenció, i, per tant, doncs, home, ple suport en aquest cas a l’equip de govern, a les mesures que puguin ajudar aquesta entitat, i evidentment també ple suport a AIDED, com hem estat fent al llarg de tots els anys, per a tot el que faci falta.”

El senyor Doce:

“Ho entendrem, perquè s’està fent una mica tard. Parlaré, i amb això li demano una mica de comprensió, en nom d’un seguit d’associacions i de comunitats de propietaris, concretament de l’Associació de Veïns de La Miranda, de la Comunitat de Propietaris de La Mallola-Cases, de la Comunitat de Propietaris

de La Mallola-Pisos, dels veïns del carrer Magdalena-Amigó i del carrer Nord, i com sap, de 1.308 ciutadans d'Esplugues que ens han atorgat la seva signatura, han donat la seva signatura per oposar-nos al projecte de construcció d'un tanatori a la Plaça de la Constitució.

Ens felicitem, en primer lloc, de la retirada de la permuta al solar del carrer Nord. És una part de la lluita, diguem-ne, que portem aquests veïns, que veiem justificada la nostra feina amb aquesta retirada. Però això ens porta una mica on érem fa dos anys, quan ens vam començar a oposar a aquest projecte. Les raons que vam donar per escrit per oposar-nos al projecte de la Plaça de la Constitució, han passat dos anys, i en el projecte que s'ha presentat i que l'ajuntament ha aprovat inicialment –l'equip de govern ha aprovat inicialment– es mantenen.

I aquesta alternativa que es va buscar al carrer Nord, sense explicar-la ni als altres grups polítics ni als veïns que havíem estat consultats abans, o als que s'hauria pogut consultar després perquè serien més directament afectats, això ens ha portat a una situació en la qual tenim probablement, algú ho ha dit abans, un projecte pitjor. Ens trobem en una situació en la qual tenim un projecte que l'equip de govern, amb la tramitació del pla especial, entenem que li ha atorgat, o li dóna, una sèrie de..., el que entenem discrecionalitats, aplicant lògicament marges legals, però en l'extrem més alt del que això es podria fer, no?

Si no hi hagués pla especial estaríem en el que diu el pla general per a la zona, el 20 a 10, i en el pla especial, diguem-ne, quan es fa el pla especial, s'haurien de complir tres tipus de condicions: una adaptació de l'ús en el cas de l'equipament, que en aquest cas entenem que no es contempla, i un exemple d'això és que quan un altre tanatori ha vingut a implantar-se a Esplugues no s'ha situat en un terreny d'equipaments sinó que s'ha implantat en un sòl industrial; l'interès públic, que en aquest cas no el veiem justificat, i el projecte no el justifica, veiem que no es contempla la urbanització de la rotonda, que lògicament és una obligació d'aquest pla, veiem que no es considera l'afectació que això té sobre la mobilitat en el sector, ni els interessos de la residència i de la inversió que s'ha fet, en uns terrenys que a més a més són una concessió municipal de construcció d'una residència geriàtrica, que estaria paret amb paret amb aquest tanatori.

I d'altra banda, tampoc s'aconsegueix l'adaptació a l'entorn, perquè tractant-se d'una parcel·la de 1.400 metres quadrats, quan comparem amb altres plans especials pròxims, veiem que la que més..., diguem-ne que la següent de mida tindria tres vegades la mida d'aquesta parcel·la. I en aquesta parcel·la, que és tres vegades més gran, l'ocupació és un 70 per cent inferior a la que ara l'ajuntament acceptaria. Això, clar, al que porta és que com que la dimensió de la parcel·la és molt més petita, aquesta edificació un 70 per cent més gran el que genera és una sensació que..., una realitat que l'edifici no cap a la parcel·la.

I tot això es fa no entenem massa amb quin..., diguem-ne que l'argumentació que s'ha donat abans és que el pla especial ara es desenvolupa amb una

parcel·la privada, de propietat privada, en comptes d'en una parcel·la de titularitat pública, però jo entenc que l'ajuntament –o entenem els afectats– dins d'aquesta funció que té d'ordenació del territori, ha de vetllar igual, i l'ordenació ha de ser, diguem-ne, amb sentit, tant si és en un sòl de propietat privada, com si és en un sòl de titularitat pública.
Llavors...”

El senyor Doce:

“Faria les dues preguntes. La pregunta a l'equip de govern seria si coneix l'equip de govern l'avantatge econòmic que obtindrà Àltima instal·lant el tanatori en un terreny d'equipament, que té els avantatges que en aquest cas suposa la tramitació d'un pla especial i el menor preu del sòl. I per a la resta de portaveus dels partits i el regidor no adscrit, si consideren legalment admissible i acceptable que la sol·licitud del pla especial presentat per Àltima –a la presentació del pla presentat per Àltima– figurin 300.000 euros que s'haurien d'entendre com una donació que fa aquesta empresa a l'Ajuntament d'Esplugues, i que ens sembla que justifica, o sembla justificar, un interès públic, però que legalment no està recollida, perquè en sòl urbà consolidat aquesta compensació no té lloc, eh?”

El senyor Pons:

“Sí, aviam, senyor Doce. Sobre la seva pregunta, “considera legalment admissible que la sol·licitud presentada inclogui la donació de 300.000 euros?”, és això? Em sembla que legalment, ens agradi o no, almenys així ho entenc, sí que és admissible. Una altra qüestió és des del punt de vista moral, no? Segurament... Perdó? Segurament el fet que no hi hagi amb claredat, o no hi hagi una claredat molt concreta, un plantejament finalista d'aquests diners, jo crec que aquí és on es planteja el dilema moral, no?”

En aquest sentit, hi insisteixo, entenc que legalment és correcte, o no és incorrecte, però que moralment és una manera d'intentar, bé, facilitar certes coses en nom de la ciutat, però hi insisteixo, em sembla que aquests 300.000 euros haurien de tenir una finalitat molt concreta, i sobretot que aquesta finalitat respongués a l'interès general del barri o dels barris que es veiessin afectats, no únicament a un interès molt concret que en aquest cas pogués pactar l'equip de govern. I afegeixo a més a més que aquests 300.000 euros, en el cas que haguessin d'estar inclosos en aquest projecte, cosa més qüestionable, hi insisteixo, des del punt de vista moral, seria convenient que s'acordés amb el màxim consens possible què se n'ha de fer d'aquests diners. Però insisteixo, sense dir res, pactar amb determinades associacions uns 300.000 euros, legalment ho és, moralment, des del meu punt de vista, és qüestionable.”

El senyor Iván:

“Hola, buenas noches a todos. Para empezar, queremos agradecer al Pleno que nos deje expresar nuestra indignación, como ciudadanos y colectivo, hacia un concejal de este municipio, el señor Roger Pons. Este concejal viene a decir

que invita a la gente a usar un transporte colaborativo que es ilegal. Ese transporte se llama Uber. Al señor Pons le informo que sí, que puede ser que varios de los comentarios contra Uber sean de taxistas cabreados, ya que estamos hartos de empresas que quieren entrar en el mercado saltándose todas las reglas. Usted mismo habrá visto el anuncio este que dice: «Sin IVA, sin hospitales, sin educación pública.» Pues usted se las está saltando a la torera. A eso es a lo que usted invita al ciudadano, que ha depositado una confianza en usted, les invita a crear una economía sumergida, de una empresa declarada ilegal. Y luego nos quejaremos de que existen los recortes. La Constitución dice: «El desconocimiento de la ley no exime de cumplirla.» Deje de aprovechar esa situación como personaje público, ¿o acaso tiene usted algún interés? No será ni el primero ni el último, ¿eh?

Por ello, le exigimos desde el grupo Élite Taxi una disculpa pública hacia los ciudadanos y el sector del taxi, con su correspondiente explicación. Segundo, su inmediata dimisión, pues ni este ni ningún otro municipio puede ser representado por un cargo incompetente, que habla desde el desconocimiento y utiliza su cargo para la incitación al fraude. Por ello, sepan ustedes, todo el Pleno, que vamos a venir aquí mientras ese personaje siga en el Pleno. Y sabiendo quien es usted y lo que ha hecho, solo esperamos que cuando coja un taxi, el taxi le reciba con una sonrisa en la boca, no lo que usted ha hecho, que es un incompetente y un subnormal.”

El senyor Chànez:

“Són dues qüestions, alcaldessa. Bona nit alcaldessa, regidors, regidores, ciutadans d'Esplugues. El primer només és transmetre al regidor i tinent d'alcalde, el senyor Giner, a petició dels veïns d'Esplugues, que a la carretera d'Esplugues, a l'alçada del número 32, on hi havia un antic CaixaMar, Cajamar, s'ha tret tots els seients que hi ha per la zona, i especialment la nostra gent de la tercera edat reclama que al més aviat possible es tornin a reubicar, perquè és una zona de pas que ells entenen que és on els agradaria seure per aquella zona, i només traslladar aquesta inquietud per part dels ciutadans d'Esplugues. Això per una banda.

Tinc una altra qüestió per al senyor Roger Pons, del Grup de Convergència i Unió... Perdó, no adscrit, perdoni vostè. Es una cuestión que le quería hacer, permítame que se la haga en castellano, ya que a usted le molesta que mi compañero Javier Mederos normalmente se exprese en lengua castellana. Yo le quería hacer una pregunta, y es que yo no sé si usted conoce algún territorio donde expresarse en su ayuntamiento en una lengua oficial... ¿Me escucha? ¿Sí, m'està escoltant? Val, gràcies. Yo no sé si expresarse en su ayuntamiento en una lengua oficial deba de ser recriminable, ya que se ha puesto usted a condenar las declaraciones del señor Pedro Sánchez, ahora tomamos la iniciativa y recriminamos las declaraciones de un regidor de este ayuntamiento. Eso es una cosa que ha reconocido usted mismo, ha dicho: «Como siempre le recrimino al señor Mederos que se exprese en lengua castellana, hoy le felicito.» Oiga, no le felicite por una cosa normal. El castellano, oiga, no es una epidemia que haya que erradicar en este país, es una cosa bien natural, porque es una lengua oficial, igual que usted se expresa en lengua catalana, y

yo no le felicito, porque es una cosa perfectamente natural. Como ha leído la señora Oró en el artículo 14 de aquello que tiene usted allí, la Constitución española... Sí, sí, mírela, porque está vigente, por mucho que a algunos le moleste, si no ésa... ¿Perdón?”

El senyor Chánez:

“Sí, sí, acabo, acabo, presidenta, perdoni. Lo que le quería decir es que según el artículo 14 de la Constitución española, nadie puede ser discriminado por razones de raza, sexo, religión y otros, entendamos la lengua también. Gracias y buenas noches.”

El senyor Roldán:

“Mire, es relativo al tanatorio, y la pregunta dice así. Dice: “La empresa Elysium Europa ha presentado un plan especial para la construcción de un tanatorio en un terreno calificado como equipamiento, en la Plaza Constitución de Esplugues, aprobado inicialmente el pasado 6 de junio. En Esplugues no hay plan de equipamientos para el municipio, ni ordenanza alguna que regule la instalación de actividades de este tipo, por lo que si otras empresas presentasen solicitudes de otros tanatorios en otros terrenos de equipamientos, el ayuntamiento, tal y como nos ha indicado en muchas ocasiones, debería tramitarlos, y si cumplen, aprobarlos.”

La pregunta para el equipo de gobierno es la siguiente: ¿Cómo es que Esplugues no dispone de un plan director de equipamiento a nivel municipal, que permita ordenar de forma adecuada a las necesidades de la ciudad la instalación de actividades como la de tanatorio u otras, cuya proliferación en terrenos de equipamientos impediría que el destino inicialmente previsto para estos terrenos se cumpliera?

Para los demás partidos y el regidor no adscrito, sería: ¿Consideran ustedes necesario que Esplugues disponga de ese plan de equipamiento global? Ya está, buenas noches.”

El senyor Álvarez:

“Buenas noches a todos menos a uno. Bueno, señor Roger Pons, si no le importa, ¿me podría mirar a la cara? Si tiene usted algo de educación, ¿me podría mirar a la cara? Hola, hola, el de la gorra. ¿Sabe usted cuantas horas tiene que trabajar un taxista para llevarse, en algunos casos como yo, que soy asalariado, cincuenta euros a mi casa? ¿Sabe cuántas horas tenemos que trabajar? En algunos casos, dieciocho horas. ¿Sabe los autónomos cuántos impuestos tienen que pagar, cuántos permisos tenemos que pagar, cuántas revisiones tenemos que pagar, cuánta seguridad social hay que pagar para que usted, que tiene un cargo público, coja una empresa totalmente ilegal y encima la promocióne? Usted no tiene ninguna vergüenza, usted no tiene derecho a estar ahí sentado, usted no es ningún ejemplo para esta sociedad, y

seguramente –seguramente– si usted cogiera poder, acabaría como el presidente de su expartido, siendo un corrupto. Seguramente. Porque usted no tiene ningún tipo de sentimientos.

Los taxistas pagamos impuestos, pasamos todo tipo de controles, y usted se lo salta a la torera. De una multinacional que viene de Estados Unidos a cargárselo todo. «Consumo colaborativo», ¿qué es eso? ¿No pagar impuestos? ¿Sabe que si usted coge un coche de Uber y tiene un accidente, seguramente ese conductor, que no es profesional, ese seguro no le va a cubrir a usted? ¿Lo sabe? ¿Lo sabía? ¿Sabe que el sector del taxi hace más de dos años y medio que tiene la misma tecnología que esa empresa? ¿Lo sabía? Pues ya se lo digo yo.

Así que... (*Veus de fons.*) Le exigimos desde el Grupo de Élite Taxi que pida disculpas, se retracte, porque si no, va a sentir en el cogote la presión de nuestro grupo, que le puedo asegurar –le puedo asegurar– que podemos llegar a ser una pesadilla. Una pesadilla para muchos. Para muchos que no cumplen la ley, porque nosotros somos un taxi limpio –un taxi limpio– defendemos el taxi limpio, honrado, y usted no es honrado con lo que ha hecho. Así que, por favor, retráctese o le puedo asegurar, y esto se lo digo yo, me conocen como Tito, como Tito me conocen...”

El senyor Omeche:

“Bueno, yo solo quería ratificar lo que han dicho mis compañeros de Élite, y también te quiero mirar a la cara y decírtelo, que no queremos políticos de esta manera –de esta manera– como eres tú, que no saben de lo que hablan. Porque mi coche se desinfecta una vez al año, eh?, y yo tengo que presentar... Tengo que tenerlo limpio, tengo mis inspecciones metropolitanas, eh?, que me cobran por eso, y tú parece que desconoces todo eso y hablas a la ligera. Quiero preguntarte si es verdad que trabajas en una empresa tecnológica, y si recibes algún sobre de esa empresa llamada «Mugre», me parece que es.

Y también, al grupo parlamentario municipal quería hacerle dos observaciones. Tenemos dos paradas aquí, en Esplugues, de taxi. Una es en la clínica Diagonal. A ver si podíais hablar con la clínica Diagonal para que pusiera dos taxis dentro, porque muchas veces llegamos con gente enferma, cosa que esos de «Mugre» no harán en la vida, y no podemos recogerlos porque tenemos que dejarlos fuera. Entonces, a ver si ustedes pueden hablar con la clínica Diagonal y hacernos esa gestión. La parada que está allí también, en la clínica Diagonal, muchas veces se llena de personas, vehículos particulares, y no podemos parar allí, con lo cual, se desatiende también, llaman a emisoras comisionistas, que al cliente les sale más caro.

Y luego la parada de la Nestlé, a ver si pueden hacerla un poquito más grande, creo que se lo merecen.

Por todo esto muchas gracias, que es un ayuntamiento que colabora muy bien con el taxi.”

El senyor Doce:

“Em sap greu la polèmica aquesta que s’ha establert en referència als 300.000 euros. Potser no s’entén el que vol dir que s’accepti com una cosa normal que en un sòl en el que no hi ha cap obligació legal que el promotor hagi d’aportar una quantitat per compensar cap altra cosa, eh?, es doni per normal que s’aportin 300.000 euros. I a mi em sembla que això genera un conflicte d’interessos a tots els regidors d’aquest ajuntament. Em sembla que no es pot dir que aquests 300.000 euros siguin innocents. Aquests 300.000 euros són un esquer que afavoreix la posició favorable de l’ajuntament a acceptar coses que no tindria per què acceptar. Està acceptant que en comptes d’un 50 per cent d’ocupació, que és el màxim que s’ha donat en plans especials a Esplugues en aquest sector, es doni un 75. I això, l’única justificació que té és aquest suposat interès públic que apareguin uns diners.

Jo, quan pregunto si s’han fet comptes, estic demanant això justament, perquè em sembla que la funció, i dins de l’ajuntament hi ha tècnics per poder-ho fer, és valorar totes aquestes coses. A mi em sembla molt bé que els meus regidors defensin els interessos del comú dels ciutadans d’Esplugues, però els diners no cauen del cel, com tots sabem, perquè sí, sinó que els diners ens els donen perquè algú obté més diners d’aquests diners. Aquí no hi ha germanetes de la caritat, aquí hi ha empreses que vénen a buscar benefici, i jo demano a tots els portaveus dels grups polítics que ens diguin com veuen aquesta qüestió, si els sembla compromès o no el fet que hi hagi aportacions que no siguin exigibles legalment, si això compromet o no la seva posició. I em semblarà molt bé que em diguin que no, eh?, em sembla magnífic.

Jo no estic parlant que això a vostès els representi un lucre personal, el que estic dient és que l’interès públic no es defensa igual dient: «Escolta, s’ha d’aprovar això –o no– i aquí no hi ha una compensació de 300.000 euros.» I no es mira igual quan es diu: «S’ha d’aprovar això o no, però és que ens donen 300.000 euros.» I em sembla que això, quan no està a dins de les coses que li serien exigibles a aquest promotor, si això no fos un sòl urbà consolidat, que s’estigués desenvolupant un sòl urbanitzable, això seria perfectament lògic, està recollit a la llei que l’ajuntament ha de participar de les plusvàlues que es generen, però això és un sòl urbà consolidat, i aquí no hi ha aquestes aportacions. I quan s’accepta com la cosa més normal del món que l’empresa ofereixi 300.000 euros, estem fent alguna cosa que a mi em sembla que ens estem equivocant.

Jo us demano a tots una reflexió en aquest aspecte. Us demano que, ara ho tenim, nosaltres hem fet unes al·legacions, us demano que feu aquesta... Retiro la pregunta, ja no us faré la pregunta, us la feu individualment tots i cadascun dels vint-i-un regidors. I vostè, senyora alcaldessa, sap que li tenim demanada l’oportunitat de poder parlar personalment, i aquesta és una cosa que volem exposar-li, sense cap mena de pressió, però pensem que aquest element certament és molt important, és definitiu.

Em sap molt greu el debat que hi ha hagut, perquè em sembla que no estem dient que aquí ningú s'hagi d'endur uns diners, però sí que em sembla que els interessos no estan ben defensats, els del comú, perquè el que hauria d'haver dit l'ajuntament, segons nosaltres, és l'ajuntament qui li ha demanat a aquesta empresa aquesta compensació, això no és una oferta de l'empresa. Llavors, automàticament l'ajuntament està entrant en un joc, i aquest joc és el que dona després una sobreedificació d'aquesta parcel·la. I això, en el cas d'un altre emplaçament podria ser lògic, en aquest cas ens estan resultant uns paràmetres que són absolutament un disbarat. Estem col·locant un nyap a la Plaça de la Constitució.”

El senyor Pons:

“Aviam, si no anem errats, respondrem al senyor Julio Roldán i a Eduard Doce, que em sembla que són els que han fet les preguntes conjuntes. Aviam, senyor Roldán, ens preguntava si considerem necessari que hi hagi un pla d'equipaments, em sembla, en referència al cas del tanatori. A mi em sembla... Jo, de fet, ja m'he manifestat en moltes ocasions en aquest sentit, i altres regidors també, ja ho diran, però és que fer política no és només fer política per avui sinó també per al futur, no?, i en aquest sentit, la conveniència de poder adaptar i de poder preveure què necessitarà la ciutat en el futur, doncs, passa per dissenyar la ciutat a tots els nivells, no estrictament en l'àmbit econòmic o estrictament en l'àmbit social, sanitari, etcètera, no? Per tant, jo entenc també que en el cas del tanatori, també es correspondria que d'alguna manera aquest pla d'equipaments s'establís a la ciutat.

Hi insisteixo, és una reivindicació que hem fet des de fa anys, i que seguim reclamant, i que crec que seria un exercici positiu i saludable per dimensionar les necessitats de la ciutat en el futur, i que no s'ha fet. Per tant, home, aprofito també l'ocasió per demanar serenament que intentem que es desencalli un pla d'equipaments per a la ciutat en aquest aspecte, eh?, amb aquesta idea, amb aquesta línia i amb aquest horitzó, de poder dissenyar també la ciutat del futur. I, per tant, en aquest sentit estaria d'acord amb el que vostè ens plantejava. Al senyor Doce. Ens ha dit que al final retirava la pregunta, però jo sí que li vull contestar. Personalment, a mi no em compromet que hi hagi 300.000 euros sobre la taula, ho vaig dir en privat i ho he dit públicament, quan ha fet falta. Aquests diners, i ho he dit abans, de fet en el mateix Ple, si hi són, han d'estar destinats a una finalitat transversal per a la ciutat, i sobretot que afecti els veïns i veïnes que estan més afectats per això.

No hi ha legislació que prohibeixi que hi hagi d'haver 300.000 euros, i reitero el que he dit abans, legalment..., és legal però no és moral, i, per tant, en aquest sentit, és veritat que es pot utilitzar com un caramel per facilitar les aprovacions, però no com un caramel, diguem-ne, individual, com aquí s'ha posat sobre la taula, no? Però en qualsevol cas això és un element, diguem-ne..., permetin-me que digui que és un element puntual en el projecte, no?, i que hi ha qüestions, em sembla, sobradament més importants i més transcendents, i que poden afectar molt més el desenvolupament de la zona, si el projecte tira endavant com està. Però reitero que des del meu punt de vista,

els 300.000 euros per al que haurien de ser, si hi són, és que fossin finalistes i que estiguessin pactats amb tothom, no que fos una qüestió designada al criteri estricte de l'equip de govern.”

El senyor Pons:

“No, la cosa era que contestéssim primer les preguntes conjuntes...”

La senyora alcaldessa:

“No ho he entès així, però em sembla molt bé. Per tant, entenc que com que ja ha contestat el senyor Ortega una que anava adreçada exclusivament a ell, i alguna cosa més, em demana la paraula el senyor Pons...”

El senyor Pons:

“Sí, per acabar de completar les preguntes que se m’havien fet.”

La senyora alcaldessa:

“Fantàstic. Doncs, té la paraula.”

El senyor Pons:

“Gràcies. Aviam, senyor Chánez, jo m’alegro de veure’l, perquè no el coneixia, i de fet, doncs, en els plens normalment, amb el senyor Mederos, jo sempre li he dit que fes proselitisme del bilingüisme, perquè sempre ens presentava propostes en castellà, no? *(Veü de fons.)* Sí, evidentment, però el meu... *(Veü de fons.)* Vostè ha tingut el torn de parlar, permeti’m, si de cas, que jo ara m’expressi. Per tant, en aquest sentit, jo li he plantejat que era un detall que el seu bilingüisme, i el bilingüisme que vostès defensen, avui l’hagués exercit, perquè sempre presentant les propostes en castellà no em semblava que fos de rebut, en base al bilingüisme que vostès defensen. Per tant, simplement ha estat un detall, un gest que he tingut, i no tenia cap més pretensió que, en fi, doncs, mantenir una distensió amb el senyor Mederos.

Respecte a si conec algun territori on expressar-me, on si expressar-me en llengua legal està prohibit, que crec que és tot això que vostè m’ha preguntat... *(Veü de fons.)* No exactament. Bé, després, si de cas, m’ho aclareix. Al final, la prohibició o la no prohibició és una qüestió legal, no? Al final, el que la gent vol és el que ha de ser, i, per tant, qualsevol persona es pot expressar en qualsevol llengua, evidentment –evidentment– però si proclamem i anem donant lliçons de bilingüisme, el mínim que es demana és que es doni exemple. *(Veü de fons.)* No, jo no proclamo el bilingüisme –no proclamo el bilingüisme– i ho saben, a més a més. *(Veus de fons.)* Ja he contestat –ja he contestat, eh? De res.

Després, la resta de preguntes les aglutinaré totes, perquè són del mateix tema. Senyor Iván, em sembla que l'alcaldeessa li ha dit ben clar que no es podia *grabar*... *(Veü de fons.)* Ho puc dir jo perquè sóc part afectada, com qualsevol dels regidors que estem aquí. Li contesto, si és el que vostè estava seguint.”

(Veü de fons.)

La senyora alcaldeessa:

“Bé, ara és el moment de contestar el senyor Pons, li han demanat a més a més una sèrie d'explicacions, i per tant, li hem de deixar que respongui.”

El senyor Pons:

“Si, és que si em van interrompent constantment, no podré donar resposta a les tres o quatre preguntes que se m'han fet, per tant, els demanaria que tinguin un moment de calma, que no passa res, que parlem, conversem i ja està, i no passa res. Però... *(Veü de fons.)* Però donin-me l'oportunitat d'expressar-me, o és que no em donaran aquesta oportunitat? Gràcies.

Senyor Iván: «¿Acaso tiene algún interés?», vostè m'ha preguntat. Doncs no, no tinc cap interès. I vostè a més a més afirma que... «utilizo mi cargo en la incitación al fraude». Si vostè creu que això és veritat, demà al matí vagi al jutjat, si us plau. *(Veü de fons.)* Ja li he contestat.

Senyor Alberto Álvarez. Vostè em feia preguntes sobre... On està el senyor Álvarez? Aquí. Vostè em feia preguntes sobre *el seguro* de Uber, i si en tenia coneixement. Doncs jo no tinc coneixements tècnics ni específics ni dels contractes que regulen Uber ni de les assegurances que hi ha o que hi ha d'haver, com no les conec tampoc del sector del taxi. *(Veü de fons.)*

Què més? Alberto Álvarez, ja li he contestat. *(Veü de fons.)*

I al senyor Omeche, que estava per allà al darrere, em sembla... *(Veü de fons.)* Jo a vostè no, i m'agradaria veure'l. Ara, ara el veig. Que sàpiga del que parlo o no sàpiga del que parlo? Doncs, bé, com quants temes al final tothom... *(Veü de fons.)* Vol que li contesti o no? D'acord. Doncs si sé del que parlo o no sé del que parlo, doncs, evidentment, tinc els coneixements que tinc i ja està. I li contesto... *(Veus de fons.)* No tenen interès en què els contesti, no?”
(Veü de fons.)

La senyora alcaldeessa:

“Un moment, un moment. *(Veü de fons.)* No, no, me van a perdonar ustedes, porque yo lo tengo... *(Veü de fons.)* Pues ahora le vamos a dejar que responda. Señor Pons.”

El senyor Pons:

“Sí, faltava –faltava– perquè el senyor Omeche m’ha preguntat si treballava en una empresa tecnològica. Li dic que no, igual que li dic que no cobro cap sobre d’Uber. I aprofito ja la reflexió perquè em sembla que vostès no han enfocat correctament la seva queixa. Perquè aquest regidor, en cap dels seus canals públics de comunicació, en cap moment m’he posicionat ni a favor ni en contra d’aquesta aplicació.

(Veus de fons.)

És que si criden no puc acabar de donar-los la resposta que m’estan demanant. Volen que acabi de contestar?”

(Veus de fons.)

La senyora alcaldessa:

“Cridant-nos no arreglarem... Cridant-nos no arreglarem res, jo crec que això sí, hem de mantenir... *(Veus de fons.)* Han preguntat, ell ara contestarà, igual no els agrada la resposta, doncs continuïn segurament amb aquesta interlocució # imprescindible, però ara sí que... Hi ha moltes qüestions i les hem de contestar totes.”

El senyor Pons:

“Reitero que com a regidor en cap moment m’he posicionat a favor d’Uber. El que vostès han fet i el que vostès... Però em pot deixar acabar, si us plau?”

(Veus de fons.)

La senyora alcaldessa:

“No, no, no...Bé, tindrem canals i vies. Jo crec que tots tenim accés a les xarxes socials i tenim accés...”

(Veus de fons.)

El senyor Pons:

“Aviam, faig els aclariments que vostès no em deixen fer.”

(Veus de fons.)

La senyora alcaldessa:

“Tothom se sap controlar.”

(Veus de fons.)

El senyor Pons:

“Però com vol que contesti, si m'estan interlocutant... *(Veus de fons.)* Però si vostè està parlant no el puc contestar. *(Veus de fons.)* Però si no m'està deixant contestar. *(Veus de fons.)* Jo els ho demano, o em deixen acabar, si us plau, perquè és que si no, això no funciona així. Vostès han tingut l'oportunitat d'expressar-se democràtica i lliurement, i jo els demano que tingui el mateix dret a expressar-me lliure i democràticament.”

La senyora alcaldessa:

“Senyor Pons, em deixarà un moment. Jo demano silenci a tothom. De vegades no ens agrada, podem pensar que un altre menteix. Bé, de vegades... Ara, o ens deixem parlar, o malauradament hauré d'acabar el Ple aquí, i no m'agradaria. Jo crec que és molt millor que puguem acabar i donar resposta a moltes qüestions que no hem pogut donar. Per tant ara ja sí, jo crec que tots hem dit, hem tingut un marge increïble, però els demano una mica de silenci, segurament ens agradarà o no ens agradarà, però silenci, que puguem donar resposta. De veritat els ho demano.”
(Veus de fons.)

El senyor Pons:

“Això mateix.”

La senyora alcaldessa:

“Silenci de veritat, eh?, si no...”

El senyor Pons:

“Reitero, vostès han extret una opinió incompleta, personal, en una xarxa privada, i aquesta opinió està feta amb caràcter personal, és incompleta a més a més, i està realitzada en una xarxa privada. Per la qual cosa, el ciutadà Roger Pons ha fet aquesta opinió, incompleta, en una xarxa privada, que vostès, pels motius que siguin, han volgut extrapolar a la meva activitat pública, i vostès no podran visualitzar en cap dels meus canals oficials, als quals jo em comunico i m'expresso, cap posicionament a favor d'aquesta aplicació. I a més a més, afegeixo també que el comentari és previ a la resolució que va treure la Generalitat de Catalunya al respecte.

Dit tot això, crec que queda aclarit que públicament no m'he posicionat en aquest aspecte perquè en cap moment se m'ha demanat. De fet, avui és el primer dia que jo em puc posicionar públicament sobre això. *(Veus de fons.)* Jo és tot el que tinc a dir –és tot el que he de dir.”
(Veus de fons.)

La senyora alcaldessa:

“És que no podem ara... (*Veus de fons.*) Miri, ens queden... (*Veus de fons.*) Si us plau...”

(*Veus de fons.*)

El senyor Pons:

“Doncs, molt senzill. Si vostè...”

(*Veus de fons.*)

La senyora alcaldessa:

“És que al setembre tindrem un altre ple, a l'octubre tindrem un altre, i de veritat, intentem que els plens siguin...”

(*Veus de fons.*)

El senyor Pons:

“Els cops que facin falta.”